Quelle: https://manuscripta.at/?ID=889
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

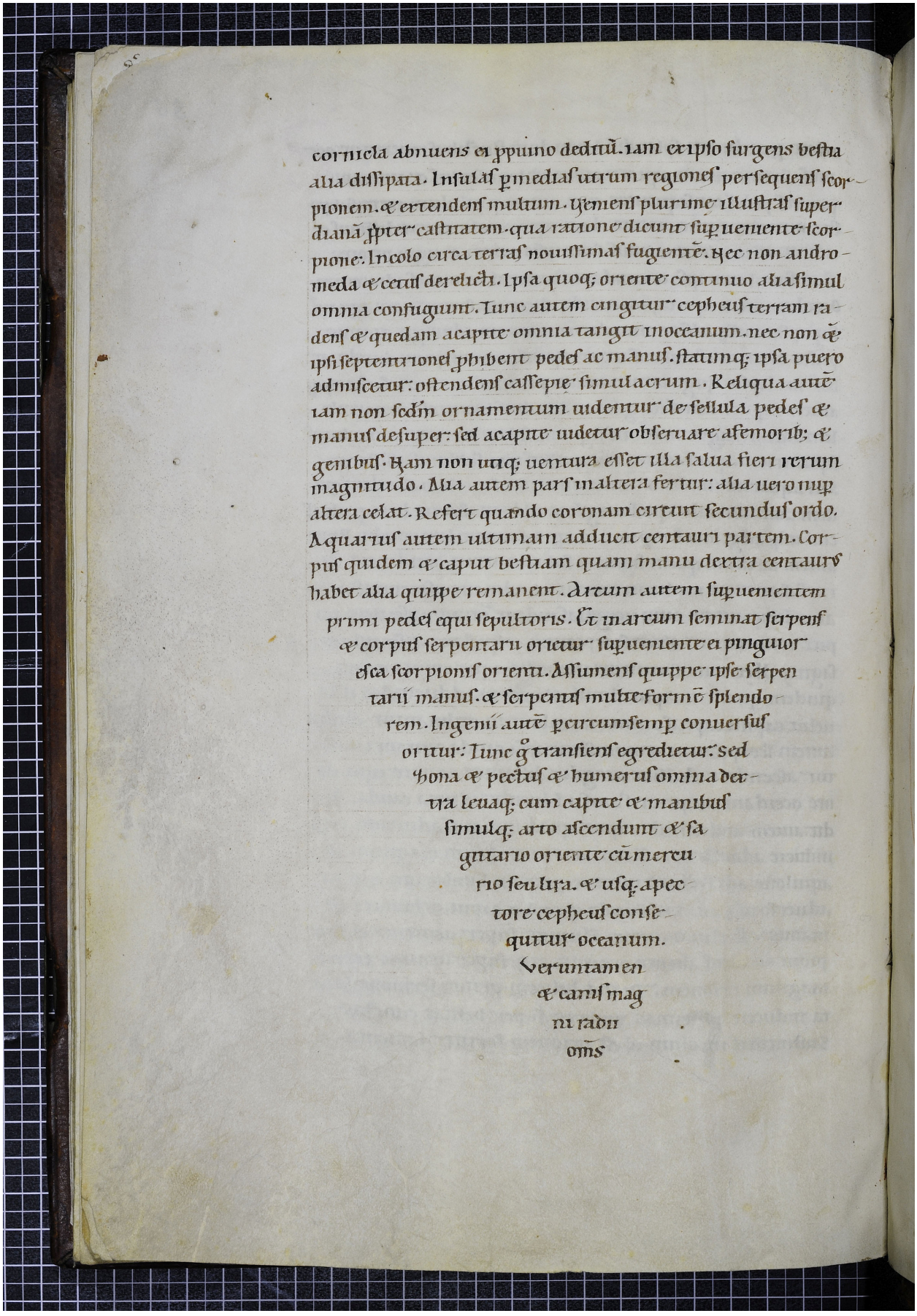

cornicla abnuens ei ꝓpuino deditū. iam ex ipso surgens bestia
alia dissipata. Insulas ꝑmedias utrum regiones persequens scor-
pionem. & extendens multum. Veniens plurime illustras super-
dianā ꝓpter castitatem. qua ratione dicunt suꝑueniente scor-
pione. Incolo circa terras nouissimas fugientē. Nec non andro-
meda & cetus derelicti. Ipsa quoq; oriente continuo alia simul
omnia confugiunt. Tunc autem cingitur cepheus terram ra-
dens & quedam a capite omnia tangit in oceanum. nec non ē
ipsi septentriones ꝓhibent pedes ac manus. statimq; ipsa puero
admiscetur: ostendens cassepie simul acrum. Reliqua autē
iam non scd̄m ornamentum uidentur de sellula pedes &
manus desuper: sed a capite uidetur obseruare a femorib; &
genibus. Nam non utiq; uentura esset illa salua fieri rerum
magnitudo. Alia autem pars in altera fertur: alia uero nuꝑ
altera celat. Refert quando coronam circuit secundus ordo.
Aquarius autem ultimam adducit centauri partem. Cor-
pus quidem & caput bestiam quam manu dextra centaurs
habet alia quippe remanent. Arcum autem suꝑuenientem
primi pedes equi sepultoris. Et in arcum seminat serpens
& corpus serpentarii orietur suꝑueniente ei pinguior
esca scorpionis orienti. Assumens quippe ipse serpen
tarii manus. & serpentis multe formē splendo-
rem. Ingenii autē ꝑ circumsemꝑ conuersus
oritur: Tunc ḡ transiens egredietur: sed
hona & pectus & humerus omnia dex-
tra leuaq; cum capite & manibus
simulq; arto ascendunt & sa
gittario oriente cū mercu
rio seu lira. & usq; a pec
tore cepheus conse-
quitur oceanum.
Veruntamen
& canis mag
ni radii
om̄s